

■ دكتر عفت نجار نوبرى، عضو هيئت علمي دانشگاه آزاد اسلامي واحد تهران جنوب-دانشكدهٔ زبانهاي خارجي و ادبيات فارسي ■ **مرضیه سلمانی،** کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی-دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

🗖 چکیده

مقالهٔ حاضر به بررسی و مقایسهٔ صور خیال در شعر نیما و صائب می پردازد. از آنجا که صورت خیال، رمز شناخت شاعر و راهیابی به دنیای ذهنی اوست، بررسی صور خیال در اشعار نیما، با در نظر گرفتن جایگاه مهم تصویر در شعر صائب که نماینده تمام عیار شاعران سبک هندی است، اهمیت فوق العادهای در شناخت، نقد و تحلیل آثار وی دارد.

طبق نتایج تحقیق حاضر، انواع گونههای خیال در شعر نیما و صائب به کار رفته است و آنطور که از تحلیل آماری برمی آید، تشبیه، استعاره، مجاز و حسآمیزی در شعر صائب نظیر نیما به چشم میخورد ولی نیمااز دو عنصر «کنایه» و «تشخیص» بیش از سایر عناصر بهره برده است. علاوه بر این، تفاوت اقلیمی و موقعیت زندگی از دیگر مواردی است که در شعر نیما و شاعر مذکور قابل پیگیری است. همچنین کاربرد «کنایه» و «تشخیص» در شعر نیما بیش از سایر عناصر، موقعیت و جوّ سیاسی عصر نیما را منعکس مى كند. افزون بر اين، نيما مانند صائب به بطن اشيا و موقعيتها نفوذ می کند و مفاهیم را قابل درک می سازد. عناصر طبیعت اغلب منبع الهام نيما هستند و نيما مي كوشد با تصوير سازي هاي حسى در مقابل ناآگاهی انسانهای معاصر خود بایستد.

كليدواژهها: نيما، صائب، صور خيال، صائب تبريزي.

١. مقدمه

صور خیال در ادبیات فارسی، بهویژه در شعر از جمله مقولههایی اســت که از دیرباز مورد توجه بوده است و به عبارتی می توان در شــعر شاعران فارسی زیباترین ذوق و به تصویر کشیدن خیال را دید. اصطلاح تصویر یا صورت خیال در برابر Image قرار داده شده که به معنی نقش، صورت و تصویر ذهنی است. صورت خیال در شعر، حاصل کاربرد انواع صورتهای بیانی، از جمله تشبیه، استعاره، مجاز، کنایه و تشخیص است. به عبارتی، شاعر از

روشهای مختلفی برای زیبایی آفرینی و دور شدن از زبان عادی

همچنین در سنت مطالعات ادبی سبکشناسی سبکهای شعر فارسی امری متداول بوده است. سبک طرز خاصی از نظم یا نثر تعریف می شود. بر حسب سنت یکی از دورههای سبک شعر فارسی به سبک هندی مربوط می شود که سبک مسلط شعر قرون دهم و یازدهم هجری قمری ایران و هندوستان بوده است. از مشخصات عمدهٔ این سبک می توان به واقع گرایی زبانی آن اشاره کرد. شعر هندی شعری معناگراست نه صورت گرا و شاعران آن به معنا بیشتر توجه دارند تا به زبان. آنان به دنبال مضمونسازی، از هر چیزی در عالم طبيعت يا ذهن استفاده مي كنند.

علی اسفندیاری مشهور به نیما پوشیج شاعر معاصر ایرانی و بنیان گذار شعر نو فارسی است. بررسی شعرهای نیما یوشیج حاکی از آن است که صور خیال در شعر او وجوه اشتراک فراوانی با صور خیال در شعر شاعران پیرو سبک هندی دارد. این اشتراکات در شعرهای سنتی و نیمه سنتی نیما نیز به فراوانی دیده می شود. این پژوهش به بررسی و مقایسهٔ صور خیال در شعر نیما و شعر برخی شاعران سبک هندی می پردازد. از آنجا که صورت خیال، رمز شــناخت شــاعر و راهیابی به دنیای ذهنی اوست، از این رو بررســی صور خیال در اشعار نیما، با در نظر گرفتن جایگاه مهم تصویر در شعر شاعران هندی پیش از او، اهمیت فوقالعادهای در شناخت، نقد و تحلیل آثار وی دارد.

به این ترتیب، پژوهش حاضر در محدودهٔ خاصی صورت خواهد پذیرفت. نخسـت اینکه صرفا مروری دارد بر صور خیال در سبک شعر هندی. دوم اینکه به مقایسهٔ ویژگیهای صور خیال در شعر نیما و مقایسهٔ آن با دیگر شاعر سبک هندی صائب تبریزی می پردازد.

ادامهٔ مطلب در وبگاه مجله